

— det har jeg udviklet her tidligere og ſtal ſølgelig ikke komme ind derpaa — end at vi forhaabentlig ville kunne ſaa Kraft til at ſtaffe Landet efterhaanden de Reformere, ſom det trænger til; men den rette Sparſomme- lighedsaand ſtal følges. — Ogsaa for For- ſvarſudgiſternes Vedkommende forekommer det mig, at dette Forſlag er fuldt forſvar- ligt. Nu hører jeg jo nok, at de to ſidſte ærede Talere have talt om forſtellige provi- ſoriſke Bevillinger, ſom ſkulle være til Stede i ſaa Henſeende her paa Finansloven. Men over for det vil jeg dog bemærke, at de ærede Talere vide jo meget godt, at Venſtre lige ſiden 1870, da det fremførte ſit første Program med Udtalelſen om, at det gjaldt om Redſættelſe i de militære Udgifter, dog ingen Sinde, ſaa vidt mig bekendt, har været ſtærkt nok til at gennemføre det. Det Finanslooforſlag, her ligger for, er i Virke- ligheden det første, paa hvilket der er Red- ſættelſer i Militæruvgifterne, og Redſættel- ſerne paa den Hærløf, ſom de Herrer jo ogsaa vare ved at berøre, og ſom en af Talerne ikke brød ſig videre om, ville dog forhaa- bentlig naar Tjenſtebegagene tages med i Betragtning, ſaaledes ſom vi allerede have ſet og hørt den — og det kan jo være, den endnu ikke har ſaaet den Skikſelſe, hvori den endelig vil blive vedtagen — medføre en Beſparelſe af i Virkeligheden over 1 Mill. Kroner. Det turde i Virkeligheden være, noget. Naar de Herrer alſaa talte ſaa ſtærkt om Nederlag — jeg ſtal for øvrigt komme til det ſenere — er det dog første Gang, at man rent finansielt ſet har ind- friet de Løfter om Beſparelſer, ſom Venſtre udtalte i 1870 ſom ſit Formaal.

Nu ved jeg nok, at de ærede Talere gentagne Gange have talt om proviſoriſke Bevillinger, ſom ſkulle være der, til For- terne, og jeg ſtal heller ikke bestride, at de ere der. Nu ſige de, at det er en Godken- delſe. Men maa jeg nu ſtille et Spørgs- maal til de ærede Medlemmer. Der ligger jo den ſtore Frilagerbygning herred, ſom har koſtet over 1½ Million, ſaa vidt mig bekendt. Jeg vil ikke tale om den meget omtalte Skole i Aalborg. Begge Bygninger ere byggede paa Trods, om jeg ſaa maa udtrykke mig, det vil ſige, mod Folketingets udtryffelige Nej. Nu ved jeg ikke, om det er de Herrer's Mening, at de ere rede til at vedtage, at diſſe Bygninger ſkulle ned- rives, og kunne de ikke ſaa den ſamlede Rigsdag til det, nogen Sinde eller i alt Fald. — hvad der kan ſte om hundrede Aar, er det ikke værd, vi tale om — i en overſkuelig Fremtid, antager jeg ikke, at Frilagerbyg- ningen kan ſtaa uden Betjening og ej heller

uden Vedligeholdelſe; jeg antager ikke en Gang, at Aalborg Skole kunde gøre det. Ville de Herrer da ſaa, naar de en Gang komme til at give Bevilling dertil — og det blive de nødte til, for ſaa vidt de have Sæde her — ſige: ſaa have vi godkendt Proviſo- rierne? Det maa De jo ſige, efter de Teorier, de her have fremført. Ellers maa jeg bede de ærede Medlemmer anvise os en Vej til, hvorledes vi ſkulle blive af med de Ting. — Jeg var i Dag, ſom jeg for Neſten altid er, meget vel tilfreds med det ærede 4de Medlem for 7de Kredſ (Madsen-Nyg- dal), men jeg var det iſær i Fjor. Han udviklede da i ſine Udtalelſer om Fælles- udvalgets Indſtilling, at det vilde være temmelig let at komme overens for Rigs- dagen. Han begyndte med at ſige, at naar Ministeriet var borte, nærrede han ingen Tvivl om, at det vilde være meget let at ſaa de nødvendige Bevillinger, og han haa- bede da baade paa et frugtbart Arbejde og ogsaa paa en regelmæssig Finansloof. Nu er det ganſke viſt ikke ſaa let at blive af med den nuværende Regering. Det har jo den ærede Landſtingsmand og jeg hjulpedes ad til Tider om, uden at det dog endnu er lykkes os. Imidlertid er der jo dog en Mulighed for det, og i alt Fald vil Døden en Gang komme og gøre Ende paa det. Men naar vi alſaa ſtod ved den Tid, da denne Regering ikke var til Stede, ſaa er det ærede Medlem alſaa klar paa, at ſaa vilde det blive let at blive enige. Men jeg blev noget bange for ham forleden Aften for da jagde han: Bort med Fæſtningen; den ſkulde nedrives. Saa god en Tro jeg nu end har til det ærede Medlem og hans Kraft, ſaa er jeg dog noget bange for, at han ikke ſaa let vil ſaa dette Ting med til at vedtage en Beſlutning om, at denne Fæſt- ning ſkal bort, for ikke at tale om Frilager- bygningen og Skolen i Aalborg. Jeg tør dog ikke følge ham ſom Fører paa den Vej, for jeg er noget bange for, at han, trods ſin varme Bekendelſe, ikke vil være i Stand til at overbevise dette Ting eller det's Flertal derom i en uoverſkuelig Fremtid. Jeg tror ikke — og jeg har ogsaa noget Kendskab til dette Ting — at det vil blive af en ſaadan Beſtaffenhed, at han vil kunne ſaa det til at vedtage Forſlag om Fjernelſe af diſſe Ting. Jeg har ikke ſtemt endnu — jeg har nok været med til at indſtille Beſlutningen, men vi have jo vor Frihed lige til Enden — ſaa jeg beder det ærede Medlem om at anvise Vej og Midler, ad hvilke det Reſultat . . . (Afbrydelſe). Jeg vil dog henſtille, at man ikke afbryder mig, medens jeg taler, ikke fordi det forſtyrker mig, men fordi det